

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžk/33/2018
Identifikačné číslo spisu: 7015200932
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7015200932.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Hatalovej, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): PS architekt, s. r. o., Másiarska 5, Košice, zast.: JUDr. Lukáš Michal'ov, PhD., advokát so sídlom Thurzova 6, Košice, proti žalovanému: Inšpektorát práce Košice, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie opatrenia žalovaného č.: IKO-167-38-1.2/P-A28-15, A113 zo dňa 17. júna 2015, o kasačnej sťažnosti proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/102/2015-40 zo dňa 31. januára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Z protokolu Inšpektorátu práce Košice zo dňa 17. 06. 2015 č. IKO-167-38-1.2/P-A28-15, A113 o výsledku inšpekcie práce (ďalej len „napadnutý protokol“) podľa § 7 ods. 3 písm. a/ v nadväznosti na § 13 ods. 2 a § 14 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zák. č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“) vyplýva, že u kontrolovaného subjektu bola v dňoch 11. 06. 2015 a 17. 06. 2015 vykonaná inšpekcia práce za prítomnosti konateľa kontrolovaného subjektu Ing. L. U.. Výkon inšpekcie bol zameraný na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania. Pri vykonanej inšpekcii práce boli zistené nedostatky a to porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, ktorého sa žalobca ako zamestnávateľ dopustil tým, že dňa 11.06.2015 o 13.40 hod. využíval závislú prácu fyzickej osoby L. L., ktorý vykonával stavebné práce na stavbe K. a nemal s ňou založený

pracovno-právny vzťah podľa osobitného predpisu, čo je v rozpore s § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní (ďalej len „zákon o nelegálnej práci“). Menovaný L. L. v zápisnici o podaní informácie uviedol, že na pracovisku pracuje od 27.05.2015, že vykonáva búračské práce a že zbijačku a náradie mu dala firma PS architekt, s. r. o. Zároveň uviedol, že „on tu chodí a vraví, čo mám robiť a robí dohľad“. L. L. predložil zmluvu o dielo zo dňa 27.05.2015. V rámci bodu B/ uvedeného protokolu, označeného ako zistené nedostatky žalovaný zároveň uviedol, že práca, ktorú vykonáva L. L., mala charakter závislej práce, ktorá nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občiansko-právnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodno-právnom vzťahu, čo vyplýva aj zo zák. č. 308/2013 Z. z. aj zákona o nelegálnej práci. V časti VII. Opatrenia protokolu bolo inšpektorom práce podľa § 12 ods. 2 písm. b/ a ods. 3 zákona o inšpekcii práce zamestnávateľovi nariadené zabezpečiť, aby sa nedostatok uvedený v bode B1 protokolu v budúcnosti nevyskytoval. Z obsahu tohto protokolu zároveň vyplýva, že tento bol prerokovaný dňa 17.06.2015, že kontrolovaný subjekt v zastúpení Ing. L. U. sa k zisteným skutočnostiam a nedostatkom uvedeným v protokole nevyjadril. Protokol bol podpísaný inšpektorom práce JUDr. Ing. C. a Ing. U.. Prevzatý bol 17.06.2015, čo Ing. L. U. potvrdil vlastnoručným podpisom.

2. Dňa 18.06.2015 bolo žalovanému doručené vyjadrenie k protokolu o výsledku inšpekcie práce zo dňa 17.06.2015, v ktorom žalobca vyjadril svoj nesúhlas s protokolom tvrdiac, že zákaz nelegálneho zamestnávania neporušil. K písomnému vyjadreniu žalobcu k predmetnému protokolu žalovaný zaujal svoje stanovisko v Dodatku č. 1 k napadnutému protokolu zo dňa 25.06.2015. Pokiaľ ide o hmotno-právnu rovinu opakovane zdôraznil, že práca, ktorú vykonával L. L. mala charakter závislej práce, ktorá sa v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 308/2013 Z.z. Zákonník práce (ďalej len „Zákonník práce“) od 01.01.2013 môže vykonávať výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne podľa podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovno-právnom vzťahu. Nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občiansko-právnom alebo v zmluvnom obchodno-právnom vzťahu podľa osobitných predpisov, čo bolo zohľadnené aj zákonom č. 308/2013 Z. z. Konštatoval, že v uvedenom prípade boli naplnené všetky znaky závislej práce, čo jednoznačne vyplýva zo zápisnice o podaní informácie L. L. zo dňa 11.06.2015, ktorý uviedol, že vykonáva búracie práce, pričom nie je jasné, v čom by pri takej činnosti malo spočívať samostatné vykonanie diela. Menovaný pracoval s náradím, ktoré mu poskytol zamestnávateľ, tento mu určoval, čo robiť a vykonával nad jeho činnosťou dohľad. Z toho je zrejmé, že pracoval vo vzťahu nadriadenosti a podriadenosti a v určenom čase. Konal v mene svojho zamestnávateľa, keďže on nebol účastníkom právneho vzťahu voči tretím osobám, napr. zadávateľovi prác. Predloženú zmluvu o dielo považoval za uzatvorenú v rozpore s § 1 ods. 3 Zákonníka práce v snahe účelovo sa vyhnúť uzavretiu pracovno-právneho vzťahu. K námietkam, týkajúcim sa procesnej roviny žalovaný v dodatku k protokolu uviedol, že k prerokovaniu protokolu došlo dňa 17.06.2015 a preto aj tento dátum je uvedený ako výkon inšpekcie, je v ňom uvedená aj doba nelegálneho zamestnávania a to od 27.05.2015. Protokol bol riadne doručený, jeho prevzatie bolo potvrdené podpisom štatutárneho zástupcu žalobcu. Kontrolovaný subjekt sa mohol vyjadriť priamo do protokolu, svoje oprávnenie nevyužil, vyjadril sa následne listom, čo inšpektor práce akceptoval, hoci kontrolovaný subjekt nepožiadal o lehotu na vyjadrenie. Vyjadrenie sa k protokolu je právo kontrolovaného subjektu a inšpektor práce ho nemôže pri prerokovaní protokolu v žiadnom prípade do vyjadrenia nútiť. Pracovisko H. bolo pracoviskom kontrolovaného subjektu, kde žalobca vykonával svoju obchodnú činnosť v uvedenom čase. Zotrval na nedostatku tak, ako bol špecifikovaný v protokole.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Sťažovateľ podal proti preskúmanému rozhodnutiu správnu žalobu. Krajský súd v Košiciach po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť z nasledujúcich dôvodov:

- opatrenie bolo vydané v súlade s platnou právnou úpravou. Zodpovedá zákonu aj po jeho formálnej stránke tak, ako to vyplýva z citovaného § 14 zákona o inšpekcii práce. Podľa názoru súdu žalovaný

dostatočne zistil skutkový stav veci a z neho vyvodil aj správny právny záver, s ktorým sa súd v celom rozsahu stotožňuje. Dostatočným spôsobom sa vysporiadal aj so všetkými námietkami vznesenými žalobcom v podanom vyjadrení k predmetnému protokolu, ako to vyplýva z dodatku č. 1 k tomuto protokolu.

- súd nezistil v postupe žalovaného také procesné pochybenia, ktoré by mali za následok nezákonnosť predmetného protokolu. Tento bol vyhotovený jedným z 2 inšpektorov práce, ktorí vykonali inšpekciu práce u žalobcu a ktorí sú v úvode protokolu označení v zmysle citovaného § 14 ods. 1 zákona o inšpekcii práce. Z obsahu protokolu zároveň vyplýva, že v tomto je dostatočným a zrozumiteľným spôsobom špecifikovaný zistený nedostatok a v nadväznosti na uvedené aj uložené okolnostiam primerané opatrenie v zmysle § 12 ods. 2 písm. b) a ods. 3 citovaného zákona, keďže žalovaný nie je oprávnený uložiť kontrolovanému subjektu povinnosť uzavrieť zmluvný vzťah s osobou, ktorá bola v čase kontroly identifikovaná ako nelegálne zamestnávaná.

- súd považoval za právne irelevantné námietky týkajúce sa neoboznámenia s protokolom, jeho neprerokovania zákonným spôsobom z hľadiska nedodržania postupu konania za spoločnosť žalobcu v zmysle zápisu v obchodnom registri. Prítomnosť konateľa žalobcu pri oboznamovaní s protokolom, jeho prerokovaní a doručení spochybnená nebola, vzhľadom na ktorú skutočnosť nedostatok odtlačku pečiatky žalobcu pri podpise jeho konateľa a neuvedenie jeho obchodného mena, ktoré je uvedené v záhlaví protokolu, nie je skutočnosťou, podstatnou pre konštatovanie jeho nezákonnosti.

- súd za neopodstatnené považoval aj námietky týkajúce sa nedostatku obsahových a formálnych náležitostí. Dňa 17.06.2015 bol totiž v rámci predmetnej inšpekcie práce vyhotovený a prerokovaný sporný protokol, doba nelegálneho zamestnávania vyplýva z celého kontextu jeho obsahu, tento bol podpísaný tým inšpektorom, ktorý ho vyhotovil. Dohodnutá mzda s účinnosťou od 01.03.2015 už nie je podstatným znakom nezávislej práce, preto nebola ani podstatnou náležitosťou, ktorá by mala byť uvedená v protokole. Z citovaného protokolu tiež nepochybne vyplýva, že žalovaný sa v ňom vysporiadal s L. L. predloženou zmluvou o dielo, ku ktorej zaujal svoje stanovisko.

- zápisnica o podaní informácie o vysvetlení dôvodu prítomnosti fyzickej osoby na pracovisku, spísaná dňa 11.06.2015 o 13.46 hod. s L. L., je súčasťou administratívneho spisu, jej obsah bol doslovne premietnutý do predmetného protokolu, pričom zo žiadneho ustanovenia zákona o inšpekcii práce nevyplýva, žeby táto mala byť jeho neoddeliteľnou súčasťou.

- za neopodstatnenú považoval súd aj námietku spočívajúcu v tom, že tomuto nebola pred začatím inšpekcie oznámená prítomnosť inšpekcie práce, pretože vzhľadom na predmet inšpekcie by jej výkon na základe predchádzajúceho oznámenia mohol byť zmarený. Preto správny súd tento postup považoval za súladný s ust. § 13 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce. Za nesprávne nemožno považovať ani miesto, označené ako pracovisko žalobcu, pretože na tomto boli žalobcom vykonávané prostredníctvom L. L. práce pre uvedený subjekt.

- práca, ktorú vykonával L. L. mala charakter závislej práce v zmysle § 1 ods. 2 Zákonníka práce.

- pokiaľ ide o predloženú zmluvu o dielo, aj s týmto dôkazom sa žalovaný vysporiadal v rámci protokolu i jeho dodatku a s poukazom na § 1 ods. 3 Zákonníka práce túto nepovažoval za relevantnú, keďže závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov. Opodstatnenosť argumentácie konateľa žalobcu v súvislosti s účelom uzavretia uvedenej zmluvy o dielo, ktorá bola po prvýkrát prezentovaná na pojednávaní dňa 31.01.2018, vychádzajúc z obsahu tejto zmluvy a z dôkazov predložených žalobcom v priebehu inšpekcie práce i zadovážených žalovaným, preukázaná nebola.

- tvrdenie žalobcu, že na základe predmetného protokolu je zapísaný v zozname fyzických osôb a právnických osôb, ktoré v predchádzajúcich piatich rokoch porušili zákaz nelegálneho zamestnávania vedeného Národným inšpektorátom práce bez tohto, žeby vo veci bolo vydané právoplatné rozhodnutie

orgánu verejnej moci, čo je v rozpore s § 6 ods. 1 písm. r/ zákona o inšpekcii práce by bolo relevantné v rámci konania proti inému zásahu orgánu verejnej moci, za ktorý tento zápis, ako to vyplýva aj z obsahu žaloby, považuje.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti/stanoviská

A)

4. Proti rozsudku krajského súdu sťažovateľ v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t. j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t. j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch v súlade s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. najmä uviedol, že:

- zotráva na právnom názore, že jednoduchý podpis fyzickej osoby na Protokole nie je právne relevantným konaním sťažovateľa spôsobom, ktorý je zapísaný v obchodnom registri, pretože jej podpis nebol pripojený k obchodnému menu obchodnej spoločnosti. Keďže Protokol neobsahuje podpis sťažovateľa, nemožno ho považovať za zákonným spôsobom prerokovaný.

- súd, podľa názoru sťažovateľa, vec nesprávne právne posúdil, keď pripustil nesplnenie zákonnej podmienky vykonania inšpekcie práce podľa ust. § 13 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce bez toho, aby existoval osobitný a vážny dôvod, ktorý by bol vysvetlený v Protokole.

- nie je správny právny názor súdu o tom, že nepredloženie zápisnice o získaní informácie, ktorá je skutkovým základom pre tvrdenie o porušení zákazu nelegálneho zamestnávania, nie je porušením zákona. Naopak sťažovateľ je presvedčený, že tento postup predstavuje zásah do práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu.

- správny súd vec nesprávne právne posúdil, keď považoval dátum inšpekcie práce explicitne uvedený v Protokole za dátum vyhotovenia a prerokovania Protokolu. Dátum vykonania inšpekcie práce je, podľa názoru sťažovateľa, dátumom vykonania inšpekcie práce a dátum vyhotovenia a prerokovania protokolu je dátumom vyhotovenia a prerokovania protokolu. Ak teda Protokol obsahuje dátum vykonania inšpekcie (17.06.2015) a neobsahuje jej čas a predmet, nespĺňa zákonom predpísané náležitosti, preto je nezákonný.

- názor súdu o prípustnosti určenia doby nelegálneho zamestnávania z kontextu obsahu Protokolu namiesto jej explicitného uvedenia je, podľa názoru sťažovateľa nesprávny. Doba nelegálneho zamestnávania (či už zistená alebo určená fikciou) musí byť uvedená v protokole výslovne. Inak chýba obligatórna náležitosť protokolu o výsledku inšpekcie práce.

- súd vec nesprávne posúdil, keď pripustil absenciu podpisu jedného z inšpektorov práce, ktorí inšpekciu vykonali. Sťažovateľ je presvedčený, že chýbajúci podpis inšpektora práce- PhDr. N. L. je dôvodom, pre ktorý je Protokol a Dodatok nezákonný.

- názor súdu o možnosti vypustiť z protokolu jednu z obligatórnych náležitostí- dohodnutú mzdu, a to z dôvodu, že dohodnutá mzda s účinnosťou od 01.03.2015 už nie je podstatným znakom nezávislej práce, podľa názoru sťažovateľa nesprávny.

- názor súdu o tom, že inšpektor práce je oprávnený uložiť opatrenie primerané okolnostiam prípadu, aj keď mu také opatrenie zákon výslovne neumožňuje uložiť, nie je v súlade s ústavnou zásadou legality. Sťažovateľ je presvedčený, že uloženie opatrenia inšpektormi práce, ktoré zákon o inšpekcii práce nepozná, je dôvodom, pre ktorý je Protokol a Dodatok nezákonný. Ak by aj opatrenie „aby sa nedostatok v budúcnosti nevyskytoval“ bolo zákonným opatrením, absentuje obligatórna náležitosť opatrenia a teda určenie konkrétnej lehoty.

- názor súdu o tom, že p. L. vykonával závislú prácu pre sťažovateľa nie je správny. Kým nie je preukázané naplnenie všetkých kumulatívnych zákonných podmienok pre klasifikáciu určitej činnosti

ako závislej práce, možno takúto činnosť vykonávať aj na základe zmluvy o dielo. Činnosť p. L. bola vyhodnotená ako závislá práca bez toho, aby boli naplnené všetky pojmové znaky závislej práce.

- argumenty o tom, že sťažovateľ sa proti výsledkom inšpekcie práce môže brániť v správnom konaní o uložení sankcie za porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania, nadväzujúcim na Protokol a Dodatok, a preto obrana sťažovateľa proti Protokolu a Dodatku nie je právne relevantná, nemôžu obstať. Protokol a Dodatok sú totiž individuálnymi aktami aplikácie práva, ktoré zasiahli do individuálnej sféry sťažovateľa. Na základe nich (nie na základe právoplatného rozhodnutia vydaného v správnom alebo inom konaní) sa totiž na žalobcu hľadí tak, že porušil zákaz nelegálneho zamestnávania.

6. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň navrhol, aby súd priznal kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

B)

7. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom, ktorý považuje za vecne správny a zákonný. Preskúvané rozhodnutie vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Tvrdenia sťažovateľa v kasačnej sťažnosti korešpondujú so žalobnými dôvodmi, s ktorými sa žalovaný už raz podrobne vysporiadal jednak vo vyjadrení zo dňa 14.11.2017 ako aj na ústnom pojednávaní. Sťažovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť skutkové závery žalovaného. Navrhol, aby súd kasačnú sťažnosť zamietol.

IV.

Právny názor Najvyššieho súdu

8. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2 S.s.p.), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. februára 2019 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

Podľa § 2 ods. 1 písm. a) bod 1, 4 zákona o inšpekcii práce, inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním pracovnoprávných predpisov, ktoré upravujú pracovnoprávne vzťahy, najmä ich vznik, zmenu a skončenie, mzdové podmienky a pracovné podmienky zamestnancov vrátane pracovných podmienok žien, mladistvých, domácych zamestnancov, osôb so zdravotným postihnutím a osôb, ktoré nedovŕšili 15 rokov veku, a kolektívne vyjednávanie, právnych predpisov, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

Podľa § 12 ods. 2 písm. b) zákona o inšpekcii práce, na základe výsledkov inšpekcie práce a podľa závažnosti zistených skutočností je inšpektor práce oprávnený nariadiť odstránenie zistených nedostatkov ihneď alebo v lehotách ním určených.

Podľa § 13 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce, inšpektor práce je povinný oznámiť pred začatím inšpekcie práce svoju prítomnosť kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, ak tým negatívne neovplyvní výkon inšpekcie práce.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o inšpekcii práce, v prípade zistenia nedostatkov u kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, je inšpektor práce povinný vypracovať protokol a ten prerokovať so zamestnávateľom alebo ním povereným zamestnancom, alebo s fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom. Inšpektor práce je povinný pri vypracúvaní protokolu prihliadať na vyjadrenia a doklady uplatnené alebo

predložené kontrolovaným zamestnávateľom alebo kontrolovanou fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, počas výkonu inšpekcie práce do prerokovania protokolu.

Podľa § 14 ods. 1 prvá veta zákona o inšpekcii práce, protokol obsahuje označenie príslušného inšpektorátu práce, meno a priezvisko inšpektora práce, ktorý vykonal inšpekciu práce, označenie kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, miesto a čas vykonania inšpekcie práce, predmet inšpekcie práce, zistené porušenia predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv, podpis a vyjadrenie zamestnávateľa alebo ním povereného zamestnanca, alebo fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, k zisteným porušeniam predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a k ďalším skutočnostiam uvedeným v protokole, stanovisko inšpektora práce k tomuto vyjadreniu, dátum vypracovania a dátum prerokovania protokolu, podpis inšpektora práce a odtlačok pečiatky.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia v protokole inšpektor práce navrhne opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. a), uloží opatrenia podľa § 12 ods. 2 písm. b), c), g), h) a i) a uloží povinnosť kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom,

a) prijať opatrenia na odstránenie zistených porušení predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a ich príčin,

b) doručiť inšpektorátu práce v určenej lehote písomnú správu o splnení opatrení na odstránenie zistených porušení predpisov a záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv a ich príčin.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia inšpektor práce

a) po posúdení písomného vyjadrenia kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanej fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, doručeného v lehote určenej inšpektorom práce, vyhotoví dodatok k protokolu, v ktorom uvedie toto vyjadrenie a svoje stanovisko k nemu; dodatok k protokolu je súčasťou protokolu,

b) aj bez návrhu opraví v protokole chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti; o oprave upovedomí kontrolovaného zamestnávateľa alebo kontrolovanú fyzickú osobu, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia protokol sa považuje za prerokovaný aj vtedy, ak sa zamestnávateľ alebo ním poverený zamestnanec, alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, odmietne oboznámiť s protokolom, písomne sa k nemu vyjadriť alebo ho podpísať; táto skutočnosť musí byť uvedená v protokole.

Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia jedno vyhotovenie protokolu inšpektorát práce doručí kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom.

Podľa § 21 ods. 3 zákona o inšpekcii práce, na konanie podľa § 4 písm. e), § 6 ods. 1 písm. b), d) a e), § 7 ods. 3 písm. d), e), i) a t), ods. 8 písm. b) a ods. 9, § 12 ods. 2 písm. d) až f), § 19 a 20 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Všeobecné predpisy o správnom konaní sa nevzťahujú na vydanie oprávnenia, preukazu, osvedčenia a povolenia podľa tohto zákona.

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že na konanie podľa § 12 ods. 2 písm. b/ cit. zákona sa všeobecné predpisy o správnom konaní nevzťahujú.

Podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce, závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom.

Podľa § 1 ods. 3 Zákonníka práce, závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v

obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o nelegálnej práci, právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

Podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona o nelegálnej práci, nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby a nemá s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu.

Podľa § 461 S.s.p., kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

9. Sťažovateľ primárne namieta, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.). Kasačný súd s prihliadnutím na zásadu kontinuálneho výkonu štátnej moci (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky) musí zdôrazniť, že doterajšia ustálená judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky chápe takto sformulovaný sťažnostný dôvod zakotvený v § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. vo vzťahu k meritu prejednávanej veci, t. j. na prvom mieste ako nesprávnu aplikáciu právnej normy (hypotéza ako právny skutkový stav a dispozícia) na riadne zistený faktický skutkový stav vyplývajúci z merita veci, na druhom mieste ako nesprávny výber ustanovenia a v neposlednom rade ako nesprávny výber právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Sťažovateľ taktiež namieta, že správny súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, kasačný súd uvádza, že pojem "právo na spravodlivý proces" nahrádza doterajší pojem "odňatie možnosti konať pred súdom", nakoľko obsahové znaky pojmu "právo na spravodlivý proces" vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva i Ústavného súdu Slovenskej republiky a v zmysle tohto pojmu musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti; nestačí jedna izolovaná vada na uplatnenie kasačnej sťažnosti a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude kasačná sťažnosť v zmysle § 439 ods. 1 prípustná vždy.

11. Kasačný súd konštatuje, že kasačná sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku krajského súdu sa podstatne neodlišovala od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, s ktorej dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje kasačný súd za vecne správne. V aplikačnom postupe krajského súdu pri rozhodovaní o merite sporu nezistil nedostatky právneho posúdenia v merite veci ako ani nesprávny procesný postup majúci za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

12. V predmetnej veci ide o preskúmanie zákonnosti Protokolu v znení Dodatku, ktorý je výsledkom inšpekcie práce zameranej na kontrolu dodržiavania zákazu nelegálneho zamestnávania. Prioritne kasačný súd poukazuje na to, že súdny prieskum protokolu je možný len za predpokladu, že obsahuje autoritatívne a vynútiteľné uloženie povinností kontrolovanému subjektu. Uvedené určenie povinností určuje aj rámec súdneho prieskumu, keď je možné skúmať len zákonnosť uloženia tých povinností, ktoré predstavujú zásah do právneho postavenia sťažovateľa. Možnosť súdneho prieskumu je teda limitovaná týmto rozsahom a súd sa v zásade nemôže zaoberať zákonnosťou a spôsobom vykonania inšpekcie, ale len zisteniami ohľadne porušenia povinností sťažovateľa, ktoré viedli k uloženiu povinností vynútiteľných uložením sankcie, nakoľko len uloženie týchto sankcií predstavuje pri protokole zásah do sféry kontrolovaného subjektu a robí protokol spôsobilým predmetom súdneho prieskumu.

13. Súd poznamenáva, že pojem závislá práca predstavuje jeden zo základných pojmov pracovného práva. V rámci právnej teórie a v jej nadväznosti aj v súdnej praxi (Rozsudok NS SR, sp. zn. 10Sžso/16/2014) sa vyprofilovali viaceré kritériá a postupy, ktoré je potrebné brať do úvahy. Pri posúdení znakov závislej práce sa: 1) zmluva (právny úkon) má posudzovať podľa obsahu, nie podľa formy, 2) pri posudzovaní sa môže dať rôzna váha rôznym znakom, pričom primárnym znakom je nadriadenosť a podriadenosť, 3) nedojednanie odmeny alebo pracovného času má posúdiť ako obídienie zákona, nie ako neprítomnosť znaku závislej práce a 4) posudzujú okolnosti konkrétneho prípadu a jednotlivé znaky, ako aj celková situácia.

14. Výber správnej zmluvnej formy výlučne závisí od obsahu vykonávanej práce. Ak má vykonávaná práca základné črty závislej práce, na výkon takejto práce musí byť uzatvorený pracovnoprávny vzťah. V danom prípade bolo z protokolu o výkone inšpekcie a z výpovede kontrolovanej fyzickej osoby preukázané, že táto osoba bola na pracovisku sťažovateľa činná pri realizácii stavebných prác, pričom nemala so sťažovateľom založený pracovnoprávny vzťah, napriek tomu, že jej činnosť vykazovala atribúty závislej práce. Uvedené možno konštatovať už z charakteru vykonávanej práce, navyše dotknutá osoba bola sťažovateľom riadená. Uvedené vyplýva z výpovede, v ktorej uviedol „...Vykonávam búračské práce. Zbijačku a náradie mi dala firma PS architekt, s.r.o. On tu chodí vraví mi čo robiť, robí dohľad.“ Kasačný súd poukazuje na to, že fyzická osoba nevykonávala túto činnosť ako výkon svojej podnikateľskej činnosti. Sťažovateľ síce správneho orgánu predložil zmluvu o dielo, ktorú s dotknutou fyzickou osobou uzatvoril dňa 27.05.2015, avšak kasačný súd považuje za nevyhnutné uviesť, že ak zmluvné strany uzatvorili zmluvu o dielo, pričom sú však naplnené znaky závislej práce, hovoríme o tzv. disimulácii právneho úkonu. Zákonodarca s cieľom zabrániť nelegálnemu zamestnávaniu a obchádzaniu právnych noriem obsiahnutých v právnych predpisoch s účinnosťou od 1. januára 2013 v § 1 ods. 3 Zákonníka práce explicitne zakotvil, že závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov. Kasačný súd rovnako ako krajský súd vo vzťahu k opodstatnenosti argumentácie konateľa sťažovateľa v súvislosti s účelom uzavretia uvedenej zmluvy o dielo, ktorá bola po prvýkrát prezentovaná na pojednávaní dňa 31.01.2018, má za to, že, vychádzajúc z obsahu tejto zmluvy a z dôkazov predložených sťažovateľom v priebehu inšpekcie práce i zadovážených žalovaným, preukázaná nebola.

15. Kasačný súd po oboznámení sa s pripojeným spisovým materiálom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasiť so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnutý protokol a Dodatok k protokolu je v súlade so zákonom, nakoľko krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa kasačný súd v celom rozsahu stotožňuje. Kasačný súd má rovnako za nesporný skutkový stav tak, ako ho v podrobnostiach opísal krajský súd v napadnutom rozsudku a dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že žalovaný postupoval v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážil dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistil skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodil správny právny záver, a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľa zamietol.

16. Kasačný súd poznamenáva, že inšpekcia je konaním a postupom správneho orgánu, ktorým predovšetkým dochádza k zisťovaniu skutkového stavu. Zistené skutočnosti zhrnuté v protokole o výsledku inšpekcie následne slúžia najmä ako podklad pre ďalší postup správneho orgánu, teda pre rozhodnutie, či má byť následne začaté vo veci správne konanie. Výkon inšpekcie práce predstavuje skôr faktickú činnosť spočívajúcu v získavaní, zaznamenávaní a zadokumentovaní informácií zodpovedajúcich objektívnej realite preverovanej oblasti pracovnoprávnych vzťahov u konkrétneho zamestnávateľa v určenom období (zisťovanie skutkového stavu). Úlohou inšpektorátu práce pri tejto činnosti je kontrola úrovne dodržiavania pracovnoprávnych predpisov, t. j. overovanie súladu výkonu práv a povinností vyplývajúcich zamestnancom a zamestnávateľom z pracovnoprávnych vzťahov so zákonom, ako aj overovanie ďalších skutočností tvoriacich obsah inšpekcie práce podľa § 2 ods. 1 zák.

č. 125/2006 Z. z.. Prekročenie zákonom zverenej právomoci pri postupe v rámci výkonu inšpekcie práce, ani vo vzťahu k jeho výsledku v podobe protokolu v znení jeho dodatku č. 1 nebolo zistené (§ 134 ods. 2 S.s.p.). Preskúmaním obsahu administratívneho spisu žalovaného nebolo zistený rozpor so zisteným nedostatkom porušením právnych predpisov uvedených v protokole v znení jeho dodatku č.1, ani svojvôľa, ani iné zjavné zneužitie práva. Inšpekcia práce bola vykonaná v súlade so zákonom.

17. V ďalšom považuje súd za nevyhnutné uviesť, že v zmysle § 13 ods. 1 písm. a) zákona o inšpekcii práce, inšpektor práce je povinný oznámiť pred začatím inšpekcie práce svoju prítomnosť kontrolovanému zamestnávateľovi alebo kontrolovanej fyzickej osobe, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, ak tým negatívne neovplyvní výkon inšpekcie práce. V tomto ustanovení je explicitne upravená výnimka z povinnosti oznamovať prítomnosť inšpektora práce na pracovisku a v priestoroch kontrolovaného subjektu pred začatím výkonu inšpekčných úkonov, a to v prípade, ak tým môže byť negatívne ovplyvnený výkon inšpekcie práce. Z uvedeného vyplýva, že za účelom dosiahnutia hlavného cieľa inšpekcie práce nie je inšpektor práce povinný pri každej inšpekcii práce oznamovať svoju prítomnosť na pracovisku pred jej začatím. Je iba na posúdení inšpektora práce, či účel inšpekcie práce (napr. kontrola nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania u kontrolovaného subjektu) si vyžaduje oznámenie jeho prítomnosti, alebo je účelnejšie "prekvapiť" dozorovaný subjekt. Nakoľko z obsahu protokolu vyplýva, že účelom bola kontrola nelegálneho zamestnávania, mal na tento postup správny orgán oporu v zákone.

18. Súd ďalej poznamenáva, že inšpektor práce musí vypracovať protokol o výsledku inšpekcie práce, ak pri výkone inšpekcie práce zistí u kontrolovaného zamestnávateľa alebo fyzickej osoby, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom, nedostatky. V záujme zabezpečenia objektivity inšpekcie práce a právnej istoty dozorovaných subjektov inšpektor práce umožní po vyhotovení protokolu o výsledku inšpekcie práce zamestnávateľovi, prípadne poverenému zamestnancovi, alebo podnikajúcej fyzickej osobe, aby sa oboznámili s protokolom o výsledku inšpekcie práce a vyjadrili sa k nemu (ústne alebo písomne). Ak sa dozorovaný subjekt dodatočne v stanovenej lehote písomne vyjadrí ku skutočnostiam uvedeným v protokole o výsledku inšpekcie práce, inšpektor práce je povinný vypracovať dodatok k protokolu. Obsahom dodatku, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou protokolu, je vyjadrenie kontrolovaného subjektu a stanovisko inšpektora práce obsahujúce posúdenie tohto vyjadrenia.

19. Čo sa týka namietaného spôsobu prerokovania protokolu, kasačný súd poukazuje na to, že zákonodarca v § 14 ods. 4 zákona o inšpekcii práce pre účely vylúčenia zbytočných prietahov v konaní upravil podmienky, kedy sa považuje protokol o výsledku inšpekcie práce za prerokovaný. V predmetnej veci je nepochybné, že obsah protokolu bol prerokovaný s konateľom sťažovateľa, ktorý ako štatutárny orgán je oprávnený konať v mene sťažovateľa, a bol mu odovzdaný jeden výtlačok protokolu s tým, že ak nevyužil možnosť vyjadriť sa priamo do protokolu žalovaný akceptoval jeho neskoršie vyjadrenie a o vyjadrení k námietkam sťažovateľa vypracoval Dodatok. Spôsob podpisu, ktorého vykonanie zákonným spôsobom je povinnosťou konateľa, v zmysle zákonnej úpravy nemá vplyv na jeho prerokovanie nakoľko platí zákonná domnienka, že protokol možno považovať za prerokovaný aj vtedy, ak sa zamestnávateľ alebo ním poverený zamestnanec, alebo fyzická osoba, ktorá je podnikateľom a nie je zamestnávateľom odmietnu oboznámiť s protokolom, písomne sa k nemu vyjadriť alebo ho podpísať.

20. Čo sa týka namietaných nedostatkov protokolu, kasačný súd dáva do pozornosti, že zákonodarca v ustanovení § 14 zákona o inšpekcii práce zakotvil formálne a obsahové náležitosti protokolu o výsledku inšpekcie práce. Dôvodom detailnej úpravy jednotlivých náležitostí, ako aj postupu vypracovania, prerokovania a doručovania tohto dokumentu obsahujúceho výsledky inšpekcie práce, je jeho využitie štátnymi orgánmi v oblasti inšpekcie práce v ďalších činnostiach patriacich do ich pôsobnosti (správne konanie na uplatňovanie sankčných oprávnení, podnety na zlepšenie ochrany práce) ako aj kontrolovanými subjektmi pri skvalitňovaní pracovného prostredia a pracovných podmienok zamestnancov. Kasačný súd stotožňujúc sa s názorom krajského súdu považuje námietky týkajúce sa nedostatku obsahových a formálnych náležitostí za neopodstatnené. Ide o námietku totožnú s námietkou, ktorú sťažovateľ namietal už v konaní pred krajským súdom, s ktorou sa tento náležite vysporiadal. Žalovaný pri výkone inšpekcie práce zadokumentoval všetky relevantné inšpekčné zistenia,

ktoré dostatočne určito a zrozumiteľne zaznamenal do protokolu, ktorý obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti. Žalovaný nebol povinný zadávať ďalšie podklady alebo dôkazy, pretože zákon o inšpekcii práce ani iný všeobecne záväzný právny predpis mu takúto povinnosť neukladá. Popis zisteného nedostatku je zrozumiteľný, bez vyvolania pochybností o jeho obsahu. Je potrebné rešpektovať povahu a zákonom stanovený obsah protokolu (§ 14 ods. 1 zák. č. 125/2006 Z. z.), ktorý neukladá žalovanému povinnosť popisovať závery právneho posúdenia veci a jemu predchádzajúce úvahy, ktorými sa pri hodnotení zistených skutočností - nedostatkov spočívajúcich v porušení právnych predpisov riadil. Na výkon inšpekcie práce, ani na vyhotovenie protokolu o jej výsledku sa nevzťahuje Správny poriadok.

21. K vyššie uvedenej námietke kasačný súd len dodáva, že žalovaný v protokole jasne špecifikoval v bode B) Protokolu v čom spočívalo zistené porušenie povinnosti sťažovateľa. Rovnako bolo potrebné ustáliť, že zo strany žalovaného došlo k navrhnutiu resp. nariadeniu opatrenia v zmysle ustanovenia § 12 ods. 2 zákona o inšpekcii práce, aby sa zistený nedostatok v budúcnosti neopakoval, nebolo možné konštatovať neurčitost' či nezrozumiteľnosť protokolu v tejto časti. Žalovaný stanovil cieľ, ktorý má sťažovateľ s prihliadnutím na svoje pomery dosiahnuť, čo považuje kasačný súd za postačujúce. Zákon neukladá inšpektorovi práce povinnosť navrhnúť konkrétne opatrenia v zmysle ust. § 12 ods. 2. Nikde v zákone sa neuvádza, že inšpektor práce má vyriešiť za účastníka konania spôsob, ako odstrániť zistený protiprávny stav, resp. aké má prijať opatrenia na predchádzanie zisteného nedostatku do budúcnosti. Určením konkrétneho opatrenia by žalovaný zasahoval do autonómnej vôle sťažovateľa pri výbere konkrétneho opatrenia ako aj do zmluvnej slobody. Pre účely spružnenia inšpekcie práce, t. j. zabezpečenia efektivity prijatých nápravných opatrení, je inšpektor práce povinný určiť na záver výkonu inšpekcie práce primeranú lehotu na vykonanie opatrení ustanovených v § 12 ods. 1 zákona o inšpekcii práce, pri ktorých nie je uvedená. Tento zákon explicitne neustanovuje dĺžku primeranej lehoty, čo ponecháva priestor na rozhodnutie inšpektora práce, akú lehotu možno považovať za primeranú pod podmienkou, aby bol dosiahnutý zámer nápravných opatrení. V predmetnej veci bolo inšpektorom uložené opatrenie do budúcnosti, čo vzhľadom na to, že na základe inšpekcie práce bolo zistené porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania zo strany sťažovateľa a ako aj na zmluvnú slobodu sťažovateľa, považuje kasačný súd za súladné so zákonom.

22. Sťažovateľ tiež namietal porušenie práva na spravodlivý proces s poukazom na to, že žalovaný mu nepredložil zápisnicu o podaní informácie spísanú s pánom L., ktorá zároveň podľa sťažovateľa mala tvoriť neoddeliteľnú súčasť protokolu. K tomu súd uvádza že nakoľko zápisnica tvorí neoddeliteľnú súčasť administratívneho spisu, mal sťažovateľ možnosť kedykoľvek požiadať o nahliadnutie do spisu, administratívny spis bol dostupný k nahliadnutiu aj pri prerokovaní samotného protokolu, povinnosť predložiť administratívny spis nemožno prenášať na správny orgán bez akejkoľvek aktivity sťažovateľa. Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostrážitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že zápisnica o podaní informácie, s rovnakým textom ako v napadnutom protokole, je vlastnoručne podpísaná pánom L. po poučení o následkoch podania nepravdivých informácií.

23. Pokiaľ teda krajský súd vyhodnotil námietky sťažovateľa proti napadnutému protokolu žalovaného za nedôvodné a protokol žalovaného považoval za súladný so zákonom, kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením jeho rozhodnutia, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uviedol ďalšie dôvody, ktoré sú uvedené vyššie. Vo svetle uvedeného kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

24. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.). Žalovanému ich nepriznal v zmysle § 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.

25. Kasačný súd zároveň rozhodol, že kasačnej sťažnosti neprizná odkladný účinok, hoci jeho priznanie by nebolo v rozpore s verejným záujmom, nakoľko preskúmaním spisového materiálu nedospel k záveru, že by právnymi následkami napadnutého rozhodnutia krajského súdu hrozila sťažovateľovi závažná ujma. Súd má za preukázané, že napadnutý protokol je len podkladom na začatie správneho konania voči sťažovateľovi, ktorého výsledkom bude rozhodnutie v zmysle § 46 Správneho poriadku. Taktiež samotný sťažovateľ nezdôvodnil a nepreukázal hrozbu závažnej ujmy, ktorá by mu hrozila. Vo svetle uvedeného kasačný súd návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti v zmysle ustanovenia § 447 ods. 2 SSP v spojení s ustanovením § 188 SSP zamietol.

26. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyseľne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.